

עת"א 43758/05/15 - אלירן לוי נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 43758-05-15 לוי נ' ועדת השחרורים ואח' 20 ספטמבר 2015

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד

כב' השופטת דנה מרשק מרום

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

אלירן לוי

העותר

נגד

המשיבים

1. ועדת השחרורים

2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובאת כוחו עו"ד עינת יתח

ב"כ המשיב 2 עו"ד רוני שוהם-עידן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר שני למשך 15 שנים בגין סיוע לרצח, סיוע לחבלה, עבירות סמים, הפרת הוראה חוקית, פציעה, קשירת קשר לרצח ועבירות נשק והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 6.5.15 שדחתה את בקשתו לקיים דיון חוזר בעניינו, לאחר שביום 5.3.14 דחתה הוועדה את בקשתו לשחרור על תנאי, החלטה שעתירה כלפיה נמחקה על ידי בית משפט זה, בהסכמת ב"כ העותר דאז, ביום 18.5.14.

ב"כ העותר טוענת בכתב העתירה ובטיעוניה בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר זקפה לחובתו של העותר את העובדה שלא השתלב באגף שיקום פרטני או קבוצתי במהלך מאסרו שכן הדבר נמנע ממנו בשל התנאים המגבילים של חופשותיו אליהן הוא יוצא במשך 3 שנים ללא כל בעיה.

ב"כ העותר טוענת כי הוועדה לא נתנה דעתה להמלצות החיוביות של גורמי הטיפול ושל רש"א אשר הכינה עבור העותר

תוכנית פיקוח ארוכת טווח שמיועדת לתת מענה לאסירים שיתרת תקופת הרישיון שלהם ארוכה, כפי שהיא יתרת רישיון האסיר של העותר.

ב"כ העותר טוענת כי על פי חוות דעת גורמי הטיפול שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו מיום 8.1.15, העותר השתתף במספר קבוצות טיפוליות לשביעות רצון המנחים והוועדה לא בחנה אם יש טיפולים נוספים בהם יוכל העותר להשתלב במהלך מאסרו.

ב"כ המשיב מתנגדת למתן אפשרות לעותר לקיים דיון חוזר בפני הוועדה ומצביעה על המסוכנות שנובעת ממנו לאור התנהגותו נושא מאסרו, במיוחד בכל הקשור לעבירות שביצע במהלך מאסרו ואשר בגין נוספה לו תקופת מאסר נוספת על זו שבגינה ריצה את תחילת מאסרו.

ב"כ המשיב תומכת בעמדת הוועדה לפיה לא התגלו עובדות חדשות מאז החלטת הוועדה שדחתה את בקשת העותר לשחרור על תנאי ולא חל שינוי נסיבות משמעותי בעותר, כפי שנדרש על מנת לקיים דיון חוזר בעניינו.

לטענת ב"כ המשיב, אין בטעמים שמונה ב"כ העותר כנימוקים לקיום דיון חוזר, משום שינוי נסיבות מהותי שמצדיק קיום דיון כזה, שכן העותר שווה עדיין בכלא בעל רמת אבטחה מירבית, הוא לא השתלב בכלא פתוח, ומשכך לא עבר שיקום קבוצתי או פרטי כמתחייב מנתוניו ומהמסוכנות הנובעת מהעבירות נושא מאסרו.

ב"כ העותרת טוענת כי אין להתעלם מהתנהגותו השלילית של העותר במהלך מאסרו, גם אם לא בתקופה האחרונה, ואין בחלוף הזמן מאז הדין בוועדה שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי, כדי להוות נסיבה חדשה המצדיקה קיום דיון חוזר בעניינו.

במהלך הדיון בפנינו טענה ב"כ העותר כי תנאי חופשותיו המגבילים של העותר נקבעו על פי עמדת משטרת ישראל לאור השתייכותו הנטענת לארגון פשיעה, אך השתייכות זו איננה עוד רלוונטית ותנאי חופשותיו של העותר הם אלה שמונעים את השתלבותו באגף שיקום פרטי או קבוצתי.

איננו מקלים ראש בקבוצות הטיפוליות שעבר העותר במהלך מאסרו, כמו גם בשיחות הפרטניות שהוא מקיים עם עו"ס הכלא. כך גם איננו מקלים ראש בתוכנית רש"א ארוכת הטווח יחסית שהוכנה עבור העותר, אך החלטת הוועדה לפיה כל עוד לא עבר העותר הליך שיקומי באגף שיקום פרטי או קבוצתי, אין בנתונים הנוספים עליהם הצביעה ב"כ העותר בפני הוועדה ובפנינו כדי להשוות שינוי נסיבות המצדיק קיום דיון חוזר בעניינו.

במהלך הדיון בפנינו טענה ב"כ העותר כי משטרת ישראל הייתה מוכנה לשילובו של העותר בהליך שיקום פרטי או קבוצתי אך אינה מוכנה להקל בתנאי חופשותיו של העותר שמונעים שילוב בהליך כזה.

מן הראוי שעמדת משטרת ישראל, כפי שנטענה ע"י ב"כ העותר, תובא בפני גורמי הטיפול בשב"ס על מנת שתבחן

שילובו של העותר באגף שיקום פרטני או קבוצתי בהתחשב בעמדת משטרת ישראל, דהיינו, תוך שמירת התנאים המגבילים של יציאת העותר לחופשות.

בכפוף לאמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום ז' תשרי
תשע"ו, 20/09/2015
במעמד ב"כ הצדדים
והעותר.
אברהם טל, נשיא
אב"ד

דנה מרשק מרום,
שופטת
שמואל בורנשטין, שופט